

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Potestas etiam Sanctis quibusdam data, ad aquas, certis limitibus
coërcendas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

ea mortales millies meruissent pati, nihilominus vix semel eos pef-
sumdat; sed potentia sua cluiones ab eis abarctet.

Quæ bonitas vt intelligatur, potestatem in aquas subinde, &
Sanctis suis DEVS concedit; quorum vis illa, sine inundationi-
bus, aut violentia fluctuum, non inclaresceret. Eorum autem vis
est virtus DEI. Itaq; in seruis suis, ostendit Dominus vires suæ bo-
nitatis: vt si miremur, in hominibus, quod in illis gratia est, multo
magis miremur, in DEO, quod in illo natura est. Quam stupendum
fuit, Moyse populum, per mare rubrum, ducente, erectos hinc in-
de, murorum instar, stetisse immobiles fluctus, & siccum DEI cul-
toribus transitum dedisse? Quantæ admirationis fuit, cum Iordane
diuiso, & maris exemplum sequente, idem effecit Iosue? An au-
tem hæc, in veteri Testamento duntaxat contigerunt? Etiam, in
nouo, legimus, similia contigisse. Fantinus Syracusanus, Balzaniũ,
ob equos strigosiores, quos illi pascendos, commiserat, iratum fu-
giens, præmissis precibus, ad cælum, Motabrum flumen, virgâ dis-
secuit, & siccis pedibus transiit, iramque euasit persequentis.
Aiunt & S. Fridolinum Viatorem, infulam Rheni, vbi nunc Suc-
cingum oppidum est, à Clodouæo rege Gallorum dono acceptam,
defuncto rege, incolis tumultuantibus, habuisse controuersam;
sed precibus à DEO impetrasse, vt Rhenus à dextero, in sinistrũ al-
ueum miraculosè deriuaretur, atq; illi, cõtra Ethnicos, propugna-
culum ex vndis faceret. Hoc miraculo Fridolinus incolas Christo
est lucratus. Turpe enim fuisset, homines illi non cedere, cui vide-
bant, vndas ipsas, & tantum flumen obedire. Similius est, quod de
nostro Iosepho Anchieta scriptum reliquit Sebastianus Beretarius,
& his verbis commemorat. *Eodem in littore, die alia, piscandi, salien-
dig, operi intentis alijs, cum se à coetu, diuina liberius cõttemplandi causa,
subduxisset, spatio trium quattuorue horarum, plus minus, desideratus
est: eum, vestigia secutus, tandem in littore sedentem, frater illi comes
inuenit; & illo ipso tempore maris astus accedebat, qui quasi diuino impo-
rio accepto, cum præter eum sinem, vbi Iosephus sedebat, longè fluctus eis-
cisset, ab eius tamen corpore ita vndas cohibuit, vt aquæ illi, & à fronte,
& vtroq; ablatere, quasi in sinum diductæ, ac voluti in parietes erectæ,
nullâ contactum aliuione, ac ne aspergine quidem circumsepirent. Di-
ceret rubri maris miraculum, in transitu Hebraorum, renouatum esse.*

VII.

Exod. 14.

Iosue 3.

Marul. lib. 2.
cap. 2.

Sebastian.
Beretar. li. 4.
vitæ Iosephi
Anch.

non audebat frater, intra undarum hiatum, se insinuare, sed extra ultimos fluctus, quanta maxima poterat, vocis contentione, Patrem compellabat; ad vocis clamores, strepitum etiam, fragoremq; asserum addebat. Cumq;, ne sic quidem, fremitum maris superaret, neque alto contemplationis somno confopitum, Iosephi animum excitaret, fretus & ipse divino patrocinio; diductum intrat aquarum septum, Patremq; admonet, tempus esse hospitium repetendi, abeuntes vnda sequebantur; praecedenteq; Patre, talos subsequenter fratris alluebant; ille territus periculo, Patrem antecessit. Eum Pater leniter verbis increpans: nescis, inquit, quia venti & mare obsidunt ei? timere prohibuit. Pratergressus tandem extremam alluvionem, tum mare littore toto coequatum. Impios aequae sequuntur, ut opprimant; Sanctos fugiunt, ne vel aspergant.

VIII.

Neque verò necesse est, aquas fugere, aut fluctus in altum erigi parietem, ut Sancti transire, sicco vestigio, possint: possunt super ipsas aquas, sine pontibus ambulare. Primum id fecit Magister Sanctorum. Nam Apostoli viderunt IESUM ambulans super mare, & proximum navi fieri, & timuerunt. Discere hanc artem voluit & Apostolorum Princeps; alio quippe tempore, quarta vigilia noctis, venit, ad discipulos Dominus, ambulans super mare. Respondens autem Petrus, dixit: Domine, si tu es, iube me ad te venire super aquas. At ipse ait: Veni. Et descendens Petrus de nautica, ambulabat super aquam, ut veniret ad IESUM. Videns verò ventum validum, timuit: & cum coepisset mergi, clamavit dicens, Domine, saluum me fac. Et continuo IESVS extendens manum, apprehendit eum: & ait illi: Modica fidei, quare dubitasti? Alia vice, fide firmior, adeoq; in arte haec perfectior, Simon Petrus, cum audisset, quia Dominus est, tunica succinxit se (erat enim nudus) & misit se in mare. Nimirum DEO fretis aquae consistunt, & terrae in modum solidantur; sicut & terra cedit, saxaq; ceræ instar, cum ita juvat, molliuntur. Concessa est eadem gratia S. Mauro, de quo D. Gregorius hæc habet. *Quadam die, dum idem venerabilis Benedictus in cella consisteret, Placidus puer S. viri monachus, ad hauriendam, de lacu, aquam egressus est: qui vas, quod tenuerat, in aquam incaute submittebat, ipse quoq; cadendo secutus est. Quem mox vnda rapuit, & pene ad vnius sagitta cursum, eum à terra introrsus traxit. Vir autem Dei intra cellam positus, hoc protinus agnovit, & Maurum festine vocavit, dicens: Frater Maure, curre, quia*

Iob. 6, 19.

Matth. 14, 25.

Ioan. 21, 7.

S. Gregor. 1. a. dial. cap. 7.